

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «ЛАШЧ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF LASHCH v. UKRAINE)
(заяви № 44160/19 та № 57596/19)

Стислий виклад рішення від 24 червня 2021 року

На момент подання заяви до Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник тримався під вартою у Державній установі «Дніпропетровська установа виконання покарань (№ 4)».

До Європейського суду заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту. Заявник також висував інші скарги за положеннями Конвенції.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявника під вартою були неналежними і у нього не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з його скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Крім того, з огляду на всі наявні у нього матеріали, Європейський суд констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю тримання заявника під вартою під час досудового розслідування; пункту 4 статті 5 Конвенції у зв'язку з недоліками в провадженні щодо перевірки законності тримання заявника під вартою; пункту 5 статті 5 Конвенції у зв'язку з відсутністю або наданням неналежного відшкодування за незаконний арешт чи затримання.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю ефективного засобу юридичного захисту стосовно цих скарг;
4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:
 - (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»